

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 38/08-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., Ž., a maloletého S. P., B., zastúpeného Ing. M. P., oboch zastúpených advokátkou JUDr. M. P., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základných práv na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti spravodlivo, verejne a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ich práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, namietaného porušenia základných práv Ing. M. P. na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, ako aj namietaného porušenia základného práva maloletého S. P. podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 3, 7, 9 ods. 3 a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Žilina v konaniach vedených pod sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C 139/2001, rozsudkami Okresného súdu Žilina č. k. 21 P 135/2000-848 a č. k. 12 C 139/01-383, ako aj postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Em 197/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P. a maloletého S. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. januára 2008 doručené podanie Ing. M. P., Ž. (ďalej aj „sťažovateľka“), a maloletého S. P., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“, spolu „sťažovatelia“), zastúpeného Ing. M. P., oboch zastúpených advokátkou JUDr. M. P., Ž., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť proti porušeniu základných práv a slobôd fyzických osôb podľa čl. 127 ods. 1 zák. č. 460/1992 Zb. v aktuálnom znení - Ústava Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietajú porušenia svojich základných práv na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti spravodlivo, verejne a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), svojho práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru, porušenia základných práv sťažovateľky na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a podľa čl. 32 ods. 4 listiny, ako aj porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a práv podľa čl. 3, 7, 9 ods. 3 a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C 139/2001, rozsudkami okresného súdu č. k. 21 P 135/2000-848 a č. k. 12 C 139/01-383, ako aj postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Em 197/05.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli:

«Sťažovateľ - maloletý S. P(...), pochádza z manželstva sťažovateľky - Ing. M. P. a Mgr. R. P..

Otec maloletého dieťaťa v júni 2000 opustil spoločnú domácnosť a bez súhlasu sťažovateľky a násilným spôsobom pri opustení spoločnej domácnosti zobral so sebou aj mal. syna sťažovateľky, S.. Sťažovateľka bezodkladne prostredníctvom OÚ v Ž., podala dňa 20. 06. 2000 na Okresný súd v Žiline návrh na zverenie mal. syna do svojej výchovy a opatery a následne 20. 07. 2000 sťažovateľka podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom sa domáhala, aby mal. S. bol zverený do jej výchovy a opatery na čas do rozhodnutia vo veci samej. Konanie sa viedlo na Okresnom súde v Žiline pod č. 21 P/135/2000.

Okresný súd v Žiline uznesením 21 Nc 135/2000-61 z 31. 10. 2000 zastavil konanie o návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia. Preto sťažovateľka dňa 03. 01. 2001 podala na Okresný súd v Žiline nový návrh na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom sa domáhala zverenia sťažovateľa do svojej výchovy na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Dňa 10. 09. 2001, t. j. po viac ako 240 dňoch od podania návrhu sťažovateľky, hoci zákonná lehota na vydanie rozhodnutia bola v tom čase 30 dní. Okresný súd v Žiline rozhodol uznesením sp. zn. 21 Nc/135/2000-167 o zverení sťažovateľa do výchovy sťažovateľky na čas do rozhodnutia vo veci samej. Toto uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline uznesením sp. zn. 5 Co/2720/2001 dňa 08. 11. 2001 a nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 14. 12. 2001. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 Cdo/70/02 z 10. 07. 2002 zamietol dovolanie otca dieťaťa proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Žiline.

Napriek právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu otec dieťaťa toto uznesenie nerešpektoval. Preto sťažovateľka dňa 09. 10. 2001 podala návrh na výkon rozhodnutia, ktorý bol vedený na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 2 E/1026/2001. (...)

Okresný súd v Žiline napriek opakovaným sťažnostiam sťažovateľky na prietáhy v konaní (napr. zo dňa 19. 03. 2002, 26. 09. 2002) a urgenciám (z dňa 03. 07. 2002, 25. 09. 2002) až uznesením zo dňa 17. 10. 2002 (t. j. po viac ako roku od podania návrhu z 09. 10. 2001) urobil konkrétny krok smerujúci k výkonu rozhodnutia – uložil však otcovi dieťaťa ako povinnému iba pokutu vo výške 2000,- Sk.

Dňa 14. 11. 2002 sťažovateľka podaním opakovane žiadala Okresný súd v Žiline o nariadenie výkonu rozhodnutia odňatím dieťaťa povinnému. Zároveň sťažovateľka na Okresný súd v Žiline v dňoch 23. 10. 2002 a 16. 01. 2003 adresovala sťažnosti na prieťahy v konaniach sp. zn. 21 P/135/2000 a 2 E/1026/01. Na tieto sťažnosti podpredsedníčka súdu odpovedala, že „k prieťahom v súdnom konaní nedošlo, sťažnosti považuje za neopodstatnené a JUDr. T. vykonala vo veci viaceré procesných úkonov“. K efektívnemu výkonu rozhodnutia súd nepristúpil. (...)

Dňa 27. 11. 2003, t. j. po viac ako troch rokoch od podania návrhu sťažovateľky, okresný súd bez akejkoľvek zmeny pomerov na strane účastníkov konania rozhodol v konaní sp. zn. 21 P/135/2000 rozsudkom o zverení dieťaťa do výchovy otca.

Sťažovateľka považuje toto jeho rozhodnutie za dôsledok jeho neschopnosti vymôcť realizáciu svojho predchádzajúceho rozhodnutia o zverení syna do výchovy sťažovateľky.

Dňa 29. 01. 2004 sťažovateľka podala odvolanie proti vyššie zmienenému rozsudku. (...)

Dňa 30. 06. 2004 Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok okresného súdu o zverení dieťaťa do výchovy otca pre nedostatok dôkazov zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 03. 07. 2004, t. j. už 5 dní po zrušení rozsudku Okresného súdu v Žiline pre nedostatok dôkazov, ten istý Okresný súd Žilina, opätovne bez akejkoľvek zmeny pomerov na strane účastníkov konania vydal predbežné opatrenie 21 P/178/2004-16, ktorým zveril dieťa do výchovy otca a zrušil predbežné opatrenie 21 Nc/135/2000-167, ktorým dňa 03. 01. 2001 zveril dieťa do výchovy matke. (...) Krajský súd v Žiline dňa 13. 09. 2004 uznesením sp. zn. 5 CoP/82/04 predbežné opatrenie 21 P/178/2004-16 potvrdil s tým, že „podrobnejším dokazovaním a zaoberaním sa skutočnosťami prípadu bude súd pri rozhodovaní vo veci samej.“ (...)

V dôsledku vydania predbežného opatrenia sp. zn. 21 P/178/2004-16, okresný súd konanie o výkon rozhodnutia sp. zn. 2 E 1026/2001 dňa 25. 02. 2005 zastavil. Od podania návrhu na výkon rozhodnutia po zastavenie konania prebehlo 40 mesiacov, avšak k výkonu rozhodnutia nedošlo.

V súbežne prebiehajúcim konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. sťažovateľovi vedenom na základe návrhu sťažovateľky zo dňa 27. 12. 2000 pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 12 C/139/2001 bola situácia obdobná, pokiaľ ide

o obštrukcie a účelové predlžovanie konania zo strany otca, ako aj čo sa týka nečinnosti súdu. (...)

Súd (...) dňa 02. 03. 2006 napokon vo veci 21 P/135/2000 rozhodol rozsudkom, na základe ktorého bol sťažovateľ zverený do výchovy otca, ktorý bol napriek odvolaniu sťažovateľky potvrdený aj Krajským súdom Žilina sp. zn. CoP/49/2006-946 zo dňa 27. 09. 2007, t. j. napriek úpornej snahe sťažovateľky po viac ako 7 rokoch od podania návrhu.

V odôvodnení rozhodnutia súd najmä uvádza, že zmena výchovného prostredia sťažovateľa, v aktuálnej situácii, keď sa už 6 rokov nachádza v opatere otca, by bola v rozpore s jeho záujmom. (...) Práve táto skutočnosť zakladá presvedčenie sťažovateľov, že rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. 21 P/135/2000-848, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Žiline rozsudkom č. 5 CoP/49/2006-947 zo dňa 27. 9. 2007, ktorý bol sťažovateľke doručený dňa 13. 11. 2007 došlo k porušeniu ich práv podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

V konaní 41 Em 197/05 sťažovateľka považuje 30 mesiacov konania bez jediného účinného opatrenia súdu vedúceho k účinnému nariadeniu výkonu rozhodnutia za konanie, ktorého trvanie je neprimerané, najmä ak uváži, že napríklad o návrhu povinného na odklad výkonu rozhodnutia Okresný súd Bratislava II rozhodoval pol roka, alebo že od 28. 2. 2007 do 30. 10. 2007 nie sú jej známe žiadne úkony súdu.»

Na základe uvedeného sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľov na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života upravené v čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne

sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Právo sťažovateľov na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Právo sťažovateľa na ochranu a starostlivosť o dieťa nevyhnutnú pre jeho blaho a na zákonnú ochranu pred zasahovaním do súkromia, rodiny, domova podľa čl. 3 a 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Základné právo rodiča na starostlivosť o deti a ich výchovu a práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Právo dieťaťa poznať svojich rodičov a jeho práva na ich starostlivosť podľa čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie ich záležitosti spravodlivo,

verejne a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 21 P 135/2000, sp. zn. 2 E 1026/2001 a sp. zn. 12 C/139/2000 (správne sp. zn. 12 C 139/2001, pozn.) a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 porušené bolo.

Práva sťažovateľov podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. 21 P/135/2000-848 porušené boli.

Práva sťažovateľov podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. 12 C/139/2001-383 porušené boli.

Okresnému súdu Bratislava II prikazuje, aby v konaní sp. zn. 41 Em 197/05 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľov advokátke JUDr. M. P., Ž. vo výške 12.468,- Sk...“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

1. Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a podľa čl. 10 ods. 2 listiny, podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a podľa čl. 32 ods. 4

listiny a práva podľa čl. 8 dohovoru postupom a rozsudkami okresného súdu č. k. 21 P 135/2000-848 a č. k. 12 C 139/01-383.

Vo vzťahu k namietaným porušeniam označených základných práv sťažovateľky postupom okresného súdu v označených konaniach okresného súdu ústavný súd uvádza, že ochranu pred neoprávneným zasahovaním do týchto práv poskytujú všeobecné súdy, pričom za účinný právny prostriedok ochrany proti ich namietanému postupu a rozhodnutiam možno považovať opravný prostriedok uplatnený na súde vyššieho stupňa (krajský súd). Z uvedeného dôvodu odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Pokiaľ ide o sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 E 1026/2001, ústavný súd uvádza, že vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu bol odstránený stav právnej neistoty, pretože okresný súd 25. februára 2005 zastavil konanie. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti ako podanú oneskorene.

3. Čo sa týka časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 41 Em 197/05, ústavný súd zistil, že toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Co E 128/06-112 z 28. februára 2007 a v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bolo právoplatné (od 13. mája 2007). Ústavný súd aj túto časť sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože k namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádzalo, navyše v tejto časti bola sťažnosť podaná aj oneskorene.

4. Vo vzťahu k namietanému porušeniu rovnakého základného práva sťažovateľky upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaniach okresného súdu vedených pod sp. zn. 21 P 135/2000 a sp. zn. 12 C 139/2001, ako aj rozsudkami okresného súdu v týchto veciach č. k. 21 P/135/2000-848 (doručený sťažovateľke 13. novembra 2007), resp. č. k. 12 C 139/01-383 (doručený sťažovateľke 7. novembra 2007) ústavný súd konštatuje, že okresný súd v čase podania sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu už vykonal v merite veci všetky úkony (vrátane konečného rozhodnutia potvrdeného krajským súdom) na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky. Nijaký ďalší úkon už neprichádzal do úvahy. Uvedené rozhodnutia okresného súdu nadobudli právoplatnosť, čím došlo aj k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky.

Tieto skutočnosti viedli ústavný súd k záveru, že časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označenými konaniami, ako aj v ich rámci vydanými rozsudkami okresného súdu, je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Čo sa týka časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka ako zákonný zástupca maloletého sťažovateľa namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a podľa čl. 10 ods. 2 listiny, podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a podľa čl. 32 ods. 4 listiny, ako aj čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru, čl. 3, 7, 9 ods. 3 a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, ako jeho zákonný zástupca, ústavný súd uvádza, že v namietaných konaniach vystupuje ako zástupca sťažovateľa v tomto konaní súdom ustanovený kolízny opatrovník.

Je nepochybné, že sťažovateľka a otec sťažovateľa sú zákonnými zástupcami svojho dieťaťa podľa § 31 a § 32 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“). V prípade stretu záujmov rodičov o deti je však zastupovanie detí rodičmi podľa § 31 ods. 2 zákona o rodine vylúčené; v takomto prípade ustanoví podľa § 31 ods. 3 v spojení s § 60 ods. 1

zákona o rodine príslušný súd dieťaťu opatrovníka, ktorý bude dieťa v konaní (alebo pri určitom úkone) zastupovať (kolízny opatrovník). V konaniach, v ktorých sa namieta porušenie základných práv, bol sťažovateľ zastúpený takto ustanoveným kolíznym opatrovníkom. Z tohto jeho postavenia potom vyplýva, že len on je oprávnený namietať porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa (práve z dôvodu stretu záujmu sťažovateľa a jeho rodičov) na ústavnom súde ako zástupca sťažovateľa. Vzhľadom na tento záver ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho označených základných práv postupmi v označených konaniach okresného súdu, resp. Okresného súdu Bratislava II, ako aj označenými rozsudkami okresného súdu už po jej predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2008